

إثنا عشر رسالة

[97] استنجا در مکان نجو و محل قضای حاجت مکروهست و مستحبست که محل استنجا غیر مکان نجو باشد بیست و سیم سنکی که بعد از زوال عین مستعمل شده باشد خواه از تمه نصاب عدد ثلثه بجهت کمال نصاب و خواه ما فوق نصاب از برای ایثار عدد اگر چه ظاهر است اما استعمال بار دیگر در استنجا مطلقا مکروه است انشخص را و دیگر را خواه استعمال در ازالهی عین بوده باشد و خواه بجهت کمال عدد ثلثه و خواه از برای ایثار عدد ما فوق ثلثه و حرام نیست اصلا بیست و چهارم استنجا بهر آبی که مکروه الاستعمال باشد در وضو و غسل مکروه است مانند آب عیون حاریه کبریته و زاجیه چه در حدیث وارد است که آنها از فوج جهنم است بفتح فا و اهما ل حابعد از واو ساکنه و مانند آبی که در آفتاب گرم شده باشد چه در حدیث وارد شده که مورث برص است بیست و پنجم زوجهء حره را متولی استنجا ساختن که مباشر باشد مکروه است و مستند کراهت قول ابی عبد الله الصادق علیه السلام و حرام نیست خواه بعقد دوام زوجهء مستنجی بوده باشد و خواه بعقد منقطع و اما آنکه زوجه مباشر آب ریختن بر دست زوج و معین او در امساک انا شود مثلا زوج خود متولی استنجا باشد مکروه نیست بیست و ششم بدست راست استنجا کردن مکروه است خواه آب
